

med det fyldte 60. Aar at oppebære Aldersrente skal staa aaben for de Personer, som ved Lovens Ikrafttræden er fyldt 57 Aar.

Lovforslaget om Aldersrente vil i øvrigt komme til at hvile paa det fra vor Side ønskede Grundlag med faste Takster og med Adgang til højere Aldersrente, efter som vedkommende venter med at fremsætte Begæring om en saadan Rente. Ved de foreløbig foretagne Undersøgelser angaaende de faste Taksters Størrelse har det vist sig, at adskillige af de Takster, der var foreslaaede i det Forslag til Lov om Aldersrente, der i Fjor behandledes her i Tinget, ikke var brugbare. I Lovforslaget i Fjor var der foreslaaet i alt 63 forskellige Takster, og det har efter den foreløbige Undersøgelse vist sig, at det er nødvendigt at lade disse mange Takster undergaa en Revision og at faa indkaldt praktiske Kommunalmedmænd til at overveje hele dette Spørgsmaal, som jo i allerhøjeste Grad maa interessere Kommunerne, ikke blot i al Almindelighed ud fra humane Synspunkter, men ogsaa af den særlige Grund, at det i saa høj Grad berører Kommunernes Økonomi.

I det i Fjor fremsatte Lovforslag om Aldersrente var der indført den Bestemmelse, at Aldersrenten dels som almindelig Regel skulde gives paa Grundlag af faste Takster, men dels skulde Kommunalbestyrelserne paa Grund af særlige Forhold kunne forøge denne Aldersrente. Hvis Lovforslaget nu var blevet vedtaget i Fjor og efter sin Bestemmelse var traadt i Kraft den 1. April i Aar, vilde Resultatet efter Taksterne have været, at der var blevet udbetalt normalt omkring 34 Mill. Kr. i indeværende Regnskabsaar. Men det har vist sig, at der allerede i Regnskabsaaet 1919—20 er blevet udbetalt 42 Mill. Kr. i Alderdomsunderstøttelse, og i indeværende Aar maa jo den samlede Sum forventes at ville blive endnu højere. Et af to vilde altsaa være sket: enten havde man rundt i Kommunerne holdt sig til den almindelige Regel med Hensyn til de faste Taksters Størrelse, og da vilde man altsaa i mange Tilfælde været kommet til at give de alderdomsunderstøttede mindre, end de nu har faaet, eller ogsaa vilde Loven straks være blevet sprængt, idet man vilde være blevet nødt til at gaa over til at fortolke den saaledes, at dens Bestemmelser om, at særlige Forhold skulde gøre sig gældende, for at en Kommunalbestyrelse ved Skøn kunde tillægge en aldersrentenydende noget mere, maatte gælde i me-

get vid Almindelighed. Men i Virkeligheden vilde Lovforslaget da været blevet et Lovforslag om Minimaltakster; og alle de Goder, som man med Rette mener knytter sig til, at der er faste Takster, maatte man i Almindelighed regne med vilde ikke have været til Stede.

Jeg har nævnt dette for at fremhæve, hvor nødvendigt det er, at hele denne Side af Sagen bliver underkastet en stærkt i Enkeltheder gaaende Undersøgelse, og det vil sikkert ogsaa ske, inden der bliver fremsat noget Lovforslag for dette høje Ting.

De her foreliggende Forslag vedrører Omraader, hvor der ikke nu kan ydes Støtte i den Udstrækning, som det dog trods modstridende Anskuelser her paa Rigsdagen om Enkeltheder i denne Sag har været ønsket fra alle Sider. Det har ikke været saaledes, at der ikke har været ydet Hjælp til disse Mennesker hidtil, men den har været meget mangelfuld, og den har kun i en Række Tilfælde været ydet uden Fattighjælps Virkninger. De foreliggende Forslag ordner nu Sagen saaledes, at man hjælper de kronisk syge gennem Sygekasserne og Invaliderne gennem en særlig Invalideforsikring, som ligeledes knyttes til Sygekasserne. Dertil kommer saa det tredje Lovforslag, der supplerer den Hjælp, som her ydes, saaledes at de, som ikke kan komme i Betragtning gennem Forsikring, vil kunne komme i Betragtning gennem den Ændring i Fattigloven, der her indføres. Man giver altsaa de kronisk syge, naturligvis mod, at de betaler det sædvanlige Sygekassekontingent, Adgang til at blive Medlemmer af de anerkendte Sygekasser, og man knytter den Hjælp, der ydes dem gennem Sygekassen, og den Hjælp, der ydes dem i Henhold til Fattiglovens § 63, saaledes til hinanden, at Hjælpen kan blive vedvarende. De kronisk syge skal altsaa betale almindeligt Kontingent, og det paalægges Sygekasserne selv at udrede de Udgifter, som svarer til den almindelige Sygelighed blandt de kronisk syge, medens Stat og Kommune betaler hver Halvdelen af Resten af de Udgifter, som paaføres Sygekasserne ved den særlige kroniske Sygelighed. Invalidere, hvorved altsaa forstaaes ligesom i det i Fjor forelagte Forslag Personer, hvis Erhvervsevne er nedsat til en Trediedel eller derunder, hjælpes gennem en Forsikring, der er knyttet til Sygekasserne, saaledes at enhver, der er forsikret gennem Sygekasserne, skal være forsikret for Invaliditet. Det hertil udkrævede Beløb tilvejebringes